

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/149/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1011200998
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:1011200998.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: JUDr. Martina Mrázová, správkyňa konkurznej podstaty úpadkyne „TAZ, a. s. v likvidácii, Trnava, Coburgova 84“, Bratislava, Šoltésovej 20, proti žalovaným: 1/ G. S., nar. XX. E. XXXX, bytom V., L. X a 2/ E. S., nar. XX. G. XXXX, bytom V., T. Y. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Mgr. Ing. Pavol Korytár, správca konkurznej podstaty úpadcu „Trnavské automobilové závody, š. p., v konkurze Trnava“, Trnava, Sladovnícka 13, zastúpeného advokátom: Mgr. Mgr. Pavol Sojka, PhD., Dubnica nad Váhom, Námestie Matice Slovenskej 4262/23, o zaplatenie 62,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 2. mája 2013 č. k. 8C/138/2011 - 166 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/ nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobkyňa j e p o v i n á zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných k rukám jeho advokáta náhradu trov konania v sume 174,26 eur a to do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. žalobu zamietol; II. žalovaným 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania a III. žalobkyni uložil zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných náhradu trov konania 144,97 eur k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní.

Proti takémuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal iba pôvodný žalobca (bývalý správca konkurznej podstaty JUDr. Dušan Pohovej) včas odvolanie s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Následne už dnešná žalobkyňa podaním z 20. mája 2014, doručeným súdu prvého stupňa 23. mája 2014 vzala žalobu späť v celom rozsahu.

Žalovaným i vedľajšiemu účastníkovi na ich strane bolo doručené každému zvlášť (žalovanému 1/ 1. júla 2014, žalovanej 2/ 2. júla 2014 a vedľajšiemu účastníkovi 30. júna 2014) späťvzatie žaloby spolu s výzvou odvolacieho súdu z 25. júna 2014, aby sa v lehote 10 dní písomne vo 2 rovnopisoch k sp. zn. 10Co/149/2013 vyjadrili, či so späťvzatím žaloby súhlasia s tým, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemajú námietky. Zároveň im bolo dané poučenie podľa § 101 ods. 3 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Žalovaní 1/

a 2/ sa napriek výzve odvolacieho súdu v stanovenej lehote a ani do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadrili, vedľajší účastník so späťvzatím žaloby súhlasil v jeho podaní z 30. júna 2014, osobne podanom odvolaciemu súdu 1. júla 2014.

Podľa § 208 a § 79 ods. 1 poslednej vety O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Ak v prejednávanej veci bol včasným odvolaním na to oprávnenej osoby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a to v celom rozsahu, spôsobený tým bol i nedostatok právoplatnosti napadnutého rozhodnutia až do času nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní. Tým nielenže bola otvorená cesta k preskúmaniu správnosti rozhodnutia v prvom stupni (zo strany odvolacieho súdu), ale až do času pristúpenia odvolacieho súdu k vecnému vyriešeniu problému nastoleného odvolaním (čiže k rozhodnutiu o odvolaní) bol vytvorený i priestor pre prípadné úvahy o tom, či v začatom konaní (či už odvolacom alebo celom) sa bude pokračovať. Výrazom nezájmu pokračovať len v odvolacom konaní by bolo späťvzatie odvolania s následkom v podobe povinnosti odvolacieho súdu zastaviť len odvolacie konanie (tu pre prípad záujmu por. i § 207 ods. 2 a 3 O. s. p.), výrazom nezájmu pokračovať v konaní ako celku potom späťvzatie žaloby (urobené aj v tejto konkrétnej veci), spojené so zastavením konania, čomu však v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa musí predchádzať i pripustenie späťvzatia a zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, brániaceho zastaveniu konania. Pre úspech zámeru iniciátora konania skončiť konanie druhým z práve priblížených spôsobov síce platné procesné právo Slovenskej republiky vyžaduje tiež, aby tu nebol nesúhlas toho, voči komu požiadavka uplatnená žalobou smeruje (žalovaného alebo aj viacerých osôb v takomto procesnom postavení), i táto podmienka však bola v prejednávanej veci splnená (v tejto súv. por. výzvy súdu a doručky na č. I. 197, úradný záznam o nedoručení vyjadrenia žalovaných na č. I. 204 spisu a vyjadrenie obsahujúce súhlas vedľajšieho účastníka na č. I. 201).

Zastaveniu konania na základe späťvzatia žaloby tak v prejednávanej veci nič nebránilo a odvolací súd preto rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia a to po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (s prihliadnutím k uvedenému vyššie totiž už takto nešlo o vec samu ani o žiaden zákonom ustanovený prípad potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu).

Pre úplnosť (k procesnej stránke veci) inak možno ešte doplniť, že v priebehu odvolacieho konania došlo k zmene v osobe správcu konkurznej podstaty úpadcu, keď Krajský súd v Bratislave uznesením z 8. apríla 2013 č. k. 3K 105/99-2481 ustanovil do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadkyne „TAZ, a.s., v likvidácii, Trnava, Coburgova 84“ JUDr. Martinu Mrázovú, advokátku, Bratislava, Šoltésovej 20“ za súčasného vyslovenia, že funkcia doterajšieho správcu konkurznej podstaty „JUDr. Dušana Pohoveja, advokáta, Bratislava, Námestie Slobody 10“ zanikla 8. apríla 2013. To odvolací súd zohľadnil aj v záhlaví tohto svojho uznesenia (kde uviedol už novo ustanovenú správkyniu konkurznej podstaty a túto pre urobenie ňou podania, berúceho žalobu späť až po jej ustanovení za správkyniu, označil aj za odvolateľku). V prejednávanej veci pritom o tejto skutočnosti nebolo treba rozhodovať, pretože účastníkom konania je tu správca konkurznej podstaty z titulu svojej funkcie a nie osoba ustanovená do funkcie, pričom ustanovenie § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zmien a doplnení (obdobne ako aj § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení) je vo vzťahu k inak platiacej úprave z ust. § 92 ods. 3 a 4 O. s. p. osobitnou úpravou (lex specialis).

Pre zrušenie napadnutého rozsudku (ako celku) a zastavenie konania (i toho ako celku, čiže komplexu prvostupňového a naň nadväzujúceho odvolacieho konania) potom odvolací súd stíhala povinnosť rozhodnutia o trovách celého konania. Toto bolo zastavené a pri takomto výsledku pravidlom je nedostatok práva žiadneho z účastníkov konania na náhradu jeho trov (§ 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.). Zastavenie konania však v prejednávanej veci procesne jednoznačne zavinila žalobkyňa (späťvzatím žaloby bez preukázania správania žalovaných donucujúceho ju k takémuto

roku), nech aj po rozhodnutí súdu prvého stupňa za platnej úpravy procesného práva tak účinne mohla urobiť len v prípade nedostatku nesúhlasu žalovaných s takýmto postupom.

O trovách konania preto odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c/ (medzi žalobkyňou a žalovanými), § 146 ods. 2 vety prvej (medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom na strane žalovaných) a § 151 ods. 1 O. s. p. i v spojení s ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 a § 20c AT (vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení - advokátskej tarify). V prvostupňovom konaní úspešným žalovaným, ktorým aj v odvolacom konaní formálne vzniklo právo na náhradu trov konania, preukázateľne žiadne trovy (počas celého konania) nevznikli (ani náhradu žiadnych nepožiadali) a vo vzťahu k nim tak nebol dôvod pre použitie ust. § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. (uloženie tzv. náhradovej povinnosti účastníkovi nesúcemu vinu na zastavení konania a zároveň jedna z výnimiek z pravidla), ale i na základe ust. § 224 ods. 1 O. s. p. na rozhodnutie podľa § 146 ods. 1 písm. c/ rovnakého zákona, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania skončeného zastavením nemá právo na náhradu jeho trov (zákonom ustanovené pravidlo vyjadrené vo vzťahu medzi tzv. hlavnými účastníkmi konania v druhej vete výroku tohto uznesenia).

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných naopak odvolací súd náhradu priznal, nakoľko tomuto trovy konania vznikli a tieto aj riadne uplatnil a vyčíslil. Išlo tu len o trovy právneho zastúpenia, kde advokátovi vedľajšieho účastníka by patrila odmena za 6 a 1/4 úkonov právnej služby (6 x 16,60 eur = 99,60 eur, 1 x 4,15 eur = 4,15 eur, spolu vo výške 103,75 eur), náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné - tzv. režijný paušál (3 x 7,41 eur = 22,23 eur, 4 x 7,81 eur = 31,24 eur, spolu vo výške 53,47 eur); všetko spolu 157,22 eur a 20% daň z pridanej hodnoty (t. j. 31,44 eur), čiže spolu prislúchajúca náhrada v sume 188,66 eur. Advokát však písomne vyčíslil požadovanú náhradu iba sumou 174,26 eur a pre nemožnosť prekročenia návrhu účastníka preto mohla byť ním zastupovanému vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania iba v takejto výške, pričom výslednú sumu uložil odvolací súd žalobkyni zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho advokáta (platobné miesto podľa § 149 ods. 1 O. s. p.) v zákonnej lehote 3 dní (§ 160 ods. 1 O. s. p. a nezistenie dôvodu pre výnimku z pravidla).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.